

Alkotó munka.

A mesterségesen felkorbácsolt, néprontos izü kísérletektől felzaklatott politikai élet megnyugodott. Az elmúlt hét politikája a felvidéki magyar képviselők bevonulásának és a kormányzó névnapjának ünnepi hangulatában és az alkotómunka megindulásának jegyében zajlott le. A magyarság mindenestire szivesebben látja ezt, mint az előző hetek izgalmas eseményeit.

A képviselőház ünnepi ülésén vonultak be a felvidéki képviselők, akik már magyarruhás megjelenésükkel is új színt hoztak. Örvendettel lenne, ha a trianoni csonkaszabály törvényhozók is követnék ezt a példát és miként már számos vármegye tisztviselői, ünnepélyes alkalomkor, amikor a diszmagyar nem indokolt, a színóros magyar fekete ünneplőt viselnek, a magyar férfiak százezreivel együtt. A Felvidék nemcsak új színt, új hangot is hozott a Háza. Az elnök meglepő üdvözlésére adott válaszában Jaross Andor miniszter, a felvidékiek vezére képviselőitársai nevében is köszönetet mondott, majd visszaillesztetett a nemzet történelmére. Szólt a nemzeti hagyományok és az alkotmány tiszteletéről és kijelentette: tisztelik az alkotmányt, de még jobban a nemzetet nemesebb magyarságot, amelyért az alkotmány megszületett. Hangsúlyozta, hogy a nemzetnek új életet kell kezdenie és új metódusokra van szükség. Érzik a történelmi felelősséget és szeretnek teljesíteni azt a régi fogadalmukat, hogy boldoggá akarják tenni a magyar népet. Munkájuk a mindennapi élet és a kenyér körül összpontosul. Azért dolgoznak, hogy erősebb, népesebb legyen a magyar és megvalósulhasson a nemzet igazi erőihez és multjához méltó Magyarország. A Felvidék nevében megköszönte a kormányzóknak, hogy husz éven át mindig érezhették vezérrel és érték aggodó tekintetét és hogy módot adott ahhoz, hogy itt folytathassák munkájukat.

A Ruszinföld nevében megrázóerejű beszédet mondott Fencik

Adventi napok, Luca széke...

Mint sötét folyosó, homályos alagut, világosodni kezd az esztendő. Akik vándorai vagyunk, mindnyájan, megállunk egy pillanatra, — valahonnan fény szűrődik a homályba és most már tudjuk, merre kell mennünk. Hiszen lehet, nem mindenkinek sötét a folyosó, homályos alagut az év, de ezek a boldogok is megállnak egy pillanatra utjukon, ezek is érzik: más az a fény, mely gyengéden és egyre erősödően most bevilágítja utjukat, más mint minden fény, mely eddig fűrésztette őket az esztendő ösvényén. Ezerszeres fény ez azoknak, akik szenvedtek és megpróbáltattak. Valami kinyílik bennük és előttük, ami eddig zárt volt és sötét. Advent, — mondják, — eljövvel ideje és nem sejtjük, ok mennek-e valami felé, ami boldogító és vigasztaló, vagy ez jön feljűk... Advent — mondják — és érzik, tudják, hogy valami történni fog, ami szép, új és áldott... Advent, valami, valaki eljövvel és vele új élet kezdődik...

Mindig ezt érezzük karácsonyváron és mindnyájan ezt érezzük, akik szenvedtünk és megpróbáltattunk. És megáldjuk szenvedéseinket, megbocsátjuk sorsunk kemény próbáit, mintha önkéntelenül is éreznék: aki nem szenvedett, akit nem tett próbára sorsa, sohasem tudhatja, mi az, megvigasztalati és felemeltetni. Nem tudhatja sohasem, mi az, amikor jön egy kéz, hogy elsimítsa fájdalmainkat, letörölje könnyeinket. Nem tudhatja, mi az, amikor

egyszerre csak öröm köllözik komor szívünkbe. Nem tudhatja, milyen az, felmelegedni a szeretetben, amikor már-már megfagyunk a szeretetlenségben. És ha csalódnunk is kellene később, milyen szép volt hinni benne, reménykedni, várni, mert hiszen van valami, amiben sohasem csalódnunk: a megváltás, a felemeltetés reménye.

Egyszer mindenkinek eljön a Megváltó, — erre tanítanak ezek az adventi napok, melyekben úgy érezzük, mintha kinyílnék előttünk egy sötét alagut. Egy sötét alagut, mely az egyik embernek az esztendő, a másiknak a szív... Ó, ha mindegyik előtt egyforma végtelenségben és fényességben nyílnék meg a sötétség!...

Nem tudom, volt-e már olyan ember, ki a Luca-éjszakáján elkezdett és karácsony éjszakájáig befejezett székre ülve, valóban meglátta jövveljét, vagy legalábbis — mint az ősi néphit tartja — jövvelbeljéit, csak azt tudom: soha életemben nem mernék Luca-széket faragni és ha netán mégis rávetemednék merő kíváncsiságból, utolsó pillanatban nagyon meggondolnám, ráüljek-e? Az ördög nem alszik... — hátha mégis való, amiben oly régóta hisznek, derék, egyszerű emberek és az ember igazán belelát a jövveljébe? Hiszen igaz, nem kell ehhez Luca-széket faragni, sokkal kényelmesebb és talán mulatságosabb is az amatőr, vagy hivatásos jósnók va-

lamilyikéhez fordulni, aki esetleg valami kellemeset is mond nekünk akár merő kedvtelésből, akár a drága pénzünkért. A jósnó mindig jó lélekismerő, a szeméből látja az embernek, mit szabad elmondania, mit kell elhallgatnia abból, amit a jövvelben „lát”. De Luca-széke bizonyára nem annyira befolyásolható, amint hogy a régi görögök Pythiája, aki szintén háromlábú széken ült és szintén alaposan odamondogatta az emberekre a magát, ha jóslatért járultak elébe.

Általában, — minék ez az egész? Örülünk, ha nem tudjuk, mi az, ami sorsunk titkos könyvében eleve megírtott számunkra. Az emberi sors, mely végtelenül széles és igazságosnak bizonyul alig nevezhető, abban az egyben igazán bölcs, hogy nem hajlandó elárulni, mik a szándékai velünk és életünkkel. Így ajándékoz meg bennünket a remény edességével és — tegyük kezünket a szívünkre — élhetünk-e egyáltalán reménység nélkül?

Hagyjuk tehát a jövveljét, ne kezdjünk Luca éjén babonás széket faragni, ne legyünk kíváncsiak. Ha már valami foglalatossággal mégis össze kell kapcsolnunk a jelet a jövvel, jövvelelő szék faragása helyett inkább vegyük elő a remény régi jelképét, a horgonyt és ezt felelősen tegyük tisztára, amilyenre csak tudjuk, — ráér nagyon, alaposan ki kezdte a rozsa az utóbbi időkben...
(—ny.)

István volt ruszin miniszter, aki kijelentette, hogy a magyar-ruszin határ az új világháborúknak, vagy a világháborúnak lehet az útja. Vázolta a ruszin nép sorsát, éles szavakkal kifogásolta, hogy a csehek és a békeszerződés ígérete ellenére mindaddig nem juthatnak önrendelkezési jogukhoz. Azt kívánja, hogy győzzön a Magyar Szent Korona igazsága és a kárpátoros nép igazsága. Bátran csatolja a kárpátoros nép jövveljét, szabadságát és függetlenségét Nagy-Magyarországhoz.

A magyar nemzet örül, hogy vége együtt lehetnek a Felvidék egy részének képviselői a trianoni csonka haza képviselőivel és erősen készül arra, hogy elkövetkezhessen az idő, amikor az összes elszakított magyarok képviselői megjelenhetnek az országházban. Ezt a célt szolgálják azok a nem-

zetvédelmi és nemzetérősítő szociális javaslatok is, amelyeket a kormány a szerdán megkezdett új ciklusban a parlament elé terjesztett, vagy rövidesen terjeszt. Az új ciklusban a nagy többséggel megválasztott Darányi Kálmán elnöklése mellett fokozott tempójú parlamenti munka indul és reméli az ország, hogy a reformjavaslatok megszavazása elé — ígértek szerint — a nemzeti alapon álló pártok nem gördítenek akadályt. Nem is gördíthetnek józan ésszel, hiszen mindenki tudja, hogy a most tárgyalandó javaslatok a nemzet nagy rétegeinek s-rsát javítják. A köztisztviselők családjai pótlékának felemeléséből és korpótlékából használnak a nagyobb fogasztás révén termelőnek, iparosnak, kereskedőnek, ugyanígy a munkásság családi munkabérének, vagyis családi pótlékának beve-

téséből. A keresethalmozások megszüntetése, a mezőgazdasági munkavállalók övezeteinek biztosítása, a megyei és városi tisztviselők s a nem állami tanítók bevonása a betegségbiztosításba, a zsidótörvény szigorítása, mind javít a keresztény magyarság helyzetén.

A honvédelem megerősítését s a falusi nép széles rétegeinek a katonai nevelésből eredő szociálisan-emelést jelent az általános védkötelezettségről szóló javaslat, amely kimondja a 18—60 éves korig tartó hadkötelezettséget. A levontkötelezettség 11—18 évig terjed. A katonai szolgálaton túl 42 éves korig fegyvergyakorlati és lövészkötelezettség áll fenn. Az egyévi önkéntességét nem állítják vissza. A szolgálati idő elvben 3, gyakorlatban 2 év. A magasabb képzettségűek tartalékos tiszti kiképzésért külön tanfolyam biztosítja.

A MANSZ salgótarjáni osztályának taggyűlése a főispáni pár részvételével.

A „MANSZ” salgótarjáni osztálya 1938. december hó 3-án d. u. fél 7 óra kor a „Magyar a magyarért” akció jegyében az acélgyári tisztikaszinó termeiben nagysikerű taggyűlést tartott, amelyen az egész vármegyében közzsereztnek örvendő népszerű főispáni pár is résztvett. De megütszítették a „MANSZ” taggyűlést elhivataltok, vállalatok, egyletek vezetői is.

Az acélgyári kamarazenekar a Hírszékkel nyitotta meg a gyűlést, mely után dr. Főster Kálmán főispán köszöntötte a megjelenteket:

„Boldog örömmel üdvözlöm körünkben dr. Soldos Béla főispán és neje Öméltségüket, kikhez az öszi tisztelet, hála és szeretet érzésével ragaszkodunk egyenlőtlenség és egész városunk községe.”

Üdvözlők az acélgyári közszeretben álló új igazgatóságát, különösen

szönik, hogy a kaszinó vendéglátó termét megnyitotta előttünk, taggyűlésünknek módot adva ezzel, hogy hosszú szünet után ismét itt az acélgyárban találjon ma otthont.”

„Tisztelettel köszöntöm a keresztény vallásfelekezetek lelkesített, a hadsereg — a mi büszkeségünk — képviselőit, a hivatalok és vállalatok igen tisztelt vezetőit és minden kedves vendégünket.”

„Meleg szívvel üdvözlöm a testvér öngyűsületek kedves tagjait és boldogan állapítom meg ismét, hogy mi közöttünk a szeretet és megbecsülés kapcsolati oly erősek, hogy felekezeti és társadalmi különbség nélkül egységes táborban talál a komoly hazafias és emberbaráti munka! Még szorosabban kell most összefogózkodnunk a krisztusi szeretetben, mert történelmi napjainkban még sok áldozatos feladat vár megoldásra, amelyhez erőteljes egységünkkel kell merítenünk!”

„És utóljára, de nem utolsó sorban Hozzátek szölok drága magyar asszony és leánytestvéreim, — kik az évek hosszú során át — különösen így karácsony előtt, sok csendes, szerény áldozatos munkával fáradoztok az emberbaráti szeretet nevében. És Ti, akik a városi karácsonyi gyermekfelruházási mozgalomban a „MANSZ” kebelében a kis ruhák ingyenes szabását és megvarrását vállaltátok, — fogadjatok szíven szeretetteljes köszönetet. Aki idejéből magyar testvéreinek, hazájának s az Istennek önként juttat, visszakapja azt testi-lelki erőben, életkedvben! Folytassátok hát a magyar gyermekért, a boldogabb jövvelőért való munkátokat és biztosan — egészen bizonyosan megélté az Isten!”

A nagy tapsal fogadott üdvözlő beszéd után Koltay Imre szavalt a mély hatással vitéz Somogyváry Gyula „Kassa éneke” című gyönyörű költeményét.

Most nagy éljenzés és taps között dr. Soldos Béla kezdte el beszámolóját a „Magyar a magyarért” akció salgótarjáni és Nógrád vármegyei gyűléseinek

eredményét ismertelve. Majd nagysikerű és könnyekig megrábat előadását tartotta meg:

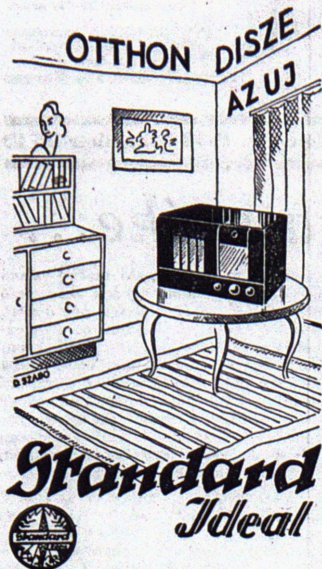
Mélyen tisztelt Hálgyaim és Uraim!

Mikor hat héttel ezeltől vármegyénk területén elvállaltam a „Magyar a magyarért mozgalom” megszervezését, azt a kerést intéstem Salgótarján hazafias magyar asszonyaihoz, hogy a városban vállalják el mozgalomuk gyűjtési munkájának végrehajtását.

Bevallom, előre éreztem, hogy nem hiába kérek. Hisz annyit hallottam már az itteni lelkes asszonytábor nemes szociális tevékenységéről, hogy biztosan remélem, az én beszínteriből jövvel kéresem is jószágos, áldozatkész szívekre fog találni.

Minden reményemet felismültam azonban az a fáradszatlan lelkes munka, ami itt végbent.

Most, hogy a gyűjtés ilyen óriási sikerrel véget ért, én csak a legnagyobb meglepetéssel és mélyen köszönettel meg azt Nektek, kedves asszonyaim!

**2 csöves Európavéó
Egy gomb kezelés
Bpest I. átkapcsolós vétele.**

Hírek és különfélek Sárcipő.

Megint csak itt tartunk. Kinézünk reggel az ablakon, szürke ég ásit ránk

kivülről, mi visszaáitunk rá bévülről, konstatáljuk megadóan, hogy esik az eső és mielőtt elmennek hazulról, előkötörjük valahonnan a sárcipőnket, leporoljuk, ami merőben fölsleges, mert odakünn úgy is sár van, nagynehezen belegyömöszöljük a lábunkat és nekikramodunk napi utjainknak.

Egész nap bosszankodunk aztán a sárcipő miatt. Ha járunk benne, huzza a lábunkat, nehéz. Ha levetjük valahol, nem akar lejönni. Ha megint felvesszük, nem akar felmenni. El is felejtjük, csak az után jut eszünkbe, vissza kell érte mennünk dühösen. Vagy nem jut eszünkbe, csak este, otthon, — ez az igazi bosszúság: végignyomozhatjuk gondoliban, ugyan hol hagyhattuk el. De még ennél is bosszantóbb, ha sehogysem akadunk nyomára, elveszett vétkespen, vehetünk helyette másikat. Igazán csupa bosszúság az élet emiatt a kiálthatatlan sárcipő miatt.

Csupa bosszúság? Kiálthatatlan? Igen, emberek vagyunk, halátlanak. Mert a sok bosszúság közben egy pillanattal sem gondolunk arra, hogy ez a „kiálthatatlan” sárcipő, miközben „csupa bosszúság” inialta az élet”, szerény és alázatos szolgánk tulajdonképpen. Tapossa helyettünk a sarat, a lucskos utcákat, megvéd a cipőtálpunkt ostromidő nedvesség ellen, tehát megóv bennünket hűléstől, náthától, influenzától. Minderre — mondom — nem gondolunk, csak szidjuk szegényt, csak tehernek érezzük, akármit csinál, csak bosszant vele. Ha tulságosan ragaszkodik hozzánk, baj; ha jóvá akarja tenni szegényt és ijedten lötyögni kezd a lábunkon, baj; ha tapintatosan elmarad tőlünk, baj; ha szépen engedelmesen visszatér hozzánk, baj. Nem az időt szidjuk, a csökönyösen zuhogó esőt, a nedves utcát, nem, mi a kalocsnira haragszunk, őt teszzük felelőssé mindenért, aki pedig csak

azért van a világon, hogy jót tegyen velünk és megvédje egészségünket.

... Ö hányzor vagyunk emberekkel szemben is ugyanilyen igazságtalanok és hányzor játszuk mi magunk is a sárcipő haláltán szerepét: jót akarunk valakivel, aki csak rosszat lát benne; gyöngédek akarunk lenni valaki iránt, akit ezzel csak idegesítünk; ragaszkodunk valakibe, akinek terhére vagyunk vele; tapintatosan elmaradunk, akkor is mi vagyunk a hibások; engedelmesen visszatérünk, kezdődik az egész elejéről... Minden tárgyban és sorsban van valami emberi, de egyikben sem annyi, mint a sárcipőben... (—ány.)

Frontharcos csoportunk előreláthatólag f. hó 18-án vizs országzászlót Losoncra és ugyanakkor a volt 25-ösök díszes zászlót visznek az öreg laktanyára. A 25-ös küldetésbe jelentkezni lehet az acélgárban Szabó István-nál; az üveggyárban Báthly Lászlónál, a bányánál Sultész Alfrédnél és a városban dr. Lapsánszky Jánosnál.

Két legyet egy csapásra. Milánóból halgatjuk rádiónk a remek operaelőadást, azonban közben kíváncsiak vagyunk a pesti sporteredményekre. Mit csináltak? Elállították a jól behangozott külföldi álmomat? Nem. A Standard idei Ideal 2 csöves Európavéó készülékén Budapest I.-et átkapcsolóval a pillanat ezredrése alatt át- és visszaállítottuk anélkül, hogy a másik állomást meg kellene bolygatni. Aki ezt a kezelési elónyt kipróbálja, megtalálja keresett rádióját. Standard rádió a rádiók rádiója.

A Magyarországi Kárpát-Egyesület Salgótarjáni Osztálya dec. 17—18-án vándorgyűlést tart Rozsnyón. A nagy kulturájú kis bányaváros megtekintése után Krasznahorka várának megtekintése következik. Vasárnap este hazatérőben Rimaszombathalban lesz a társas vacsora. Az utat autóbusszal teszik meg. Jelentkezés Korompay Kálmán főtitkáránál, Iskola-utca.

Karácsonyi előkészületek a bányánál. A Bányáigazgatóság, mint a múltban ez évben is, a karácsonyi ünnepekkel kapcsolatban széleskörű segélyezési akciót készít elő munkásai, nyugdíjasai és azok gyermekei részére. A társas pénztár már betek óta dolgozik az előkészítő munkákon és környezettanulmányok alapján felvett segélyezési kérdőívek feldolgozása után már f. hó 12-én megkezdte a nyugdíjasok és árva karácsonyi segélyének kiosztását. Mint értesültünk a bányanyugberek és árva részére élelmiszer és ruhaszegélyben a folyó évben is körülbelül 30.000 pengő értékű adomány kerül kiosztásra, ezenkívül a dolgozó munkások és a sokgyermekes családok karácsonyi segélyezésére még külön kb. 110.000 pengőt juttat a Bányáigazgatóság alkalmazottainak, hogy a szent karácsonyi ünnepet gondtalanul és szelveteljesen tegye. Dr. Chorin Ferenc a vállalat elnöke ez évben is intézkedett már, hogy magánpénztára terhére a sokgyermekes bányászcsaládok között 2000 P kiosztassék. A karácsonyi segélyezésekről szóló részletes tudósítást az akció befejezése után fogjuk részletesen közölni.

A Salgótarjáni Crédó Férfi-egyesület 1938. évi december hó 17-én szombat este 8 órai kezdettel a Róm. Kat. Ovasókör dísztermében a keresztelőkut-alap javára műsoros estet rendez, amely iránt a város társadalma körében már is a legnagyobb érdeklődés tapasztalható és így remélni lehet, hogy a megérdemelt erkölcsi és anyagi siker sem fog elmaradni. Helyárak: Fenntartott hely 1.50 P, I.—III. széksor 1 P, többi üléshek 80 fillér, állóhely 50 fillér. Felülvezetéssel a nemes célra való tekintettel köszönettel fogad és nyugtáz az egyesület.

Pianínó zongorát megvételre keresek. Cim a kiadóban.

A gyűjtővek lapjainál taulságosabb, szebb olvasmányom soha nem volt. Főliszertem benne a bibliai szegény ember fillereit, a földmives, a munkás, és iparos arcverítékével áztatott szivból adott keresztet, a polgárság, a kereskedelem és a földbirtokos osztály mindig minden áldozatra kész hazafias adományát. Láttam közöttük a sötét föld mélyében dolgozó bányász napugárnál fenyegebb áldozatkészéget.

Olvastam a sorokban az egész magyar társadalom izzó hazaszeretetről és minden tételben a Ti sok fáradságotok, önfeláldozásotok, jóságos nemes szivetek tükröződött vissza.

Boldog vagyok, hogy ebben a gyönyörű élményben részem lehetett és nagyon szeretném, ha megéreznétek, hogy milyen őszinte és nagy bennem a vágy, hogy a Ti őnzetlen jószágotokat egyszerű én is valamiképp viszonzhassak.

Először a Salgótarjáni gyűjtésének eredményét ismertem.

Az itteni növegyetek előzetes sponlán gyűjtésének összege 3282 P 24 fillér, élelmiszerekben lett befektetve.

Mozgalmunk itteni készpénz gyűjtésének gyönyörű összege: 20.958 P 37 fillér. Nem mulasztatom el, hogy ez alkalommal mélyesség hálám a város vezetőségének, tisztviselői és alizszi karának, ugyanintén a salgótarjáni acélgárnak nemes, nagylelkű adományáért ki ne fejezzem. A salgótarjáni Köszénbánya r. t. nógárdmegeyi bányászatanak tisztviselői, segéd-tisztjei, alizszi és munkásai hazafias érzésüktől áthatva egy havi keresetüknek 1—5 százalékát ajánlották fel gyűjtésünkre.

Ez az összeg 9.027 P 73 fillér. Ezenkívül a községi gyűjtésnek a vállalat sok főtisztviselője és számtalan egyesülete adakozott megható nagylelkűséggel.

Hála Istennek ez a nagy lelkeség mutatkozott az egész megye területén. A két megyei város és hét járás területén a két készpénzgyűjtés eredménye a mai napig: 94.926 P 65 fillér.

Íde számlíthatom még azt az 1.000 pengőt, mely összeg egy áldozatkész házaspár 12 személyes ezüst evőkészletének kisorsolásából fog befolyni.

Erre a gyönyörű eredményre mindannyian méltán büszkék lehetünk, hisz itt a sok-sok ezer tétel mindegyike egy-egy hazafiasan érző lelkes magyar áldozatkészességének látható jele.

A jó Isten jutalmazzon méltóképpen minden észinte testvér szivből adakozót.

Most pedig még egy rövid beszámoló a szeretőnk tartani. A Salgótarjáni Magyar Asszonyok Nemzeti szövet-

ségének elnöksége egy megísztelő kérésrel fordult hozzám. Mondjam én el, saját impresszióim alapján, magyar honvédeink bevonulását a felszabadult Felvidékre.

Azt hiszem ennél hálásabb témát még soha senki nem kapott. Hálás és könnyű téma, hisz ezekben a történelmi napokban mindannyian ennek a bevonulásnak hatása alatt éltünk — éreztünk — és sírtunk.

Vizont nehéz is. Valamiről összefoglaló egységes képet csak egy elfogulatlan szemlélt adhat, aki bizonyos távlatból, tárgyilagosan látja az eseményeket. Hogy lehetnék én erre képes!

Az én szivemben csak mámoros, boldog napok emléke él, melyeknek minden pillanatát százaszorosán átéreztem.

Hogy érzéseimet meg tudják érteni, nagyon messzire vissza kell mennem a multba. Arra a husz év előtti szörnyű januári estére kell gondolnom, mikor egy idegen induló ritmusára először csaltogták a megszálló cseh csapatok léptei szegény kis szülővárosom köves útjain. Mikor megleg otthonunkba betelepített az idegen csapatok parancsnoka és mi csak meredtünk egymásra, riadt kétségbeeséssel: Hát lehetséges ez?

Azokra az évekre, miket uralmuk alatt még bent töltöttem, egyedül két kis fiammal, mert az uramat kötelességre a csonka hazába szállította. Ebben az időben a cseh és vörös terror váltogatták ott egymást.

Végig kell élnem a kiutasítást, mikor őseink földjén nem túrték meg tovább és én egy érezttem, hogy soha többé nem lesz már nekem boldog, kedves otthonom.

Visszatérnek emlékembe látogatásaink az elrakott földön; a keserűség és a csüggedés évek és végre most ősszel, azok az idegtépő, szívbeemarkolóan izgalmas, sorsdöntő hetek, mikor minden perccel végig reszketelt, végig imádkozott minden magyar.

Hogy milyen volt honvédeink bevonulása a felszabadult Felvidékre? Egy újjongó, mámoros boldogság volt, tíz millió magyar egy ölelése, egy zokogása, egy háláadó imádsága volt.

Nincs az az elgyötört élet, nincs az a nyomor, az a szenvedés, amit husz éven át magyar ember átélhetett, hogy most, ezt a bevonulást látva, el nem mondhasssa: Érdemes volt!

Mikor mi egy alkonyatkor átéltük a leomlott trianoni határt az utunkba eső kis otthoni falvak már egy napja ünnepeltek.

Minden bizon nemzeti színű lobogó, minden ablakban égő gyertyácskák, minden szivben leirhatatlan boldogság.

Husz év után, egy felejtethetlen örömteli este, az ősi, magyar Runyában. A falu lakossága nem változott semmit. A derék magyarokról úgy lepattant a husz éves rabtság szoros gyűrűje — mintha soha rajtok nem lett volna. Csak épen hangosabbak voltak, beszédebbek. Több kacagtak, többet sírtak, kevesebbet aludtak. Ünnepeltek. Egyetlen gondjuk honvédeink becézése, dédelgetése volt.

Vittünk nekik zászlókat, de bizony, volt ott már zászlója mindenkinek. Volt krepp-papírból, volt nehéz selyemből, de nem volt ház, ahol magyar zászló ne lett volna.

Másnap reggel első kegyeletes utunk, immár magyar földben pihenő elhalt kedveseinkhez vezetett. Nekik mondtuk el először a mi nagy boldogságunkat.

Rövidesen utána utrakeltünk, hogy szülővárosomba Rimaszombathá végig éljük honvédeink bevonulását.

Ilyen ut, csak a virágvasárnapi lehetett. A falukban mindenütt felvirágozott diadalkapuk, lobogók, ünneplő, siro, újjongó emberek, magyarruhás lányok, asszonyok, férfiak.

Arról a lelkes örömről, ahogy honvédeinket várták, fogalom nem lehet.

És a rengeteg virág! Soha még én annyi virágot nem láttam. Talán a jó Isten azért adta ezt a bosszu, meleg szót, hogy Horthy katonáinak megóvja dérfagyától a nyár virágait.

Minden falu újabb élmény. A sok örvendező között egy szegény asszony keservesen zokogott. Elsírta nekünk, hogy sokáig rejtgetett feltéve-örzött nemzeti színű zászlóját az nap reggel tépték össze a kivonuló csehek. Persze adtunk neki másikat helyébe.

Még a diadalkaput is kifűrészelték aznap reggel a gonosz rablók, de azért egy óra mulva már vígan integette felénk az „Isten hozott”, — at. Egy másik falusi asszonynak felajánlott virágaiért kis felvidéki szivet adott cserébe. Úgy csókolta meg, mint az oltári szentséget.

Ilyen ut után érkeztünk az ujra magyar kis városba. Már a határnál ellepte az utat az újjongó tömeg. A környező dombok, mintha kisebbek volnának, mint ahogy én husz esztendő távlatából elképzeltem, de ilyen ünnepi díszbe öltözve még sohasem láttam az ottani tájat.

És jöttek a honvédeink véget nem érő sorban. Minden lépésükkel jobban és jobban árasztotta el őket a sok virág.

Jöttek gyönyörűen ragyogó arccal, vadonatúj rubában, a feljókó áradó szeretettel megdicődölten és én ott sírtam, ott újjongtam, ott fogadtam őket, a többi

felszabadult magyarral és a jó Isten olyan kegyes volt hozzám, hogy ott várhattam közöttük a honzeimtól harmatos virágokat, szivem legdrágább két szép katonáját... szülővárosukba bevonuló két búz-szűfiamat.

Mondhatok én tárgyilagoss beszámoló erről a bevonulásról, erről az ünnepegről. Mintha álom volna, úgy tölt be a Főteret mindég jobban és jobban a felsorakozó honvédség. Ünnepi szónoklatok hangzanak el. Jelenéséket látom egy óriási táblán — mintha csak az ég boltra írták volna, — a szent ígét: „Mindég hiltünk Magyarország feltámasztásában.”

Sietünk kell, hív Kassa. Az álom folytatódik. Filmszágként suhan el autók mellett a drága otthoni vidék, de minden szaladó perc egy része elmult, régi életemnek.

Tamásfala, a régi, pirostornyos nagyapai ház, zügg lenyölvé. Összeboruló kupolájok alatt gyermekkoromban de sokszor gyűlt össze a nagy család. Suhogásuk most is a régi — de a család szétszóródott és megtrikult azóta.

Lankás domb mögött egy pillanatra a dülhazai sírbolt teteje látszik. Anyám családjának sok generációjára pihen itten.

Minden falu, minden uriház ismerős.

Az erdő — amelyik mellett mindég pihenőt tartottunk, ha kocsin arra mentünk és én gyerekkorom egy tündérvilágot képzeltem el kék köde mögött.

A csoltói rét, ahol sehol nem látott vadrigók nyíltak. A hegyek, melyeken kövirózást szedtünk és kutattunk mesebeli barlangok után. A Rima, a Sajó, minden kanyarulata olyan régi jó barát.

Átme gyünk Rozsnyón, öreg gimnáziumában tanult az uram, az apám, a nagyapám. Udvarában vígan lengti a szél a „Rozsnyói Öregdiákok” ajándékozta, már felállított országzászlót.

Elhagyjuk Berzétet, családunk sok százados ősi fészék és már feltűnik előttünk magas hegye ormán egy mesevár. A megint büszke, magyar Krasznahorka.

És mindenütt a mi drága honvédeink. A lakosság úgy dedegetli, kényezteli őket, ahogy csak szülő becézheti régeltől kedves gyermekét.

Végre Kassán vagyunk, eljött az álomok álma.

Mikor még cseh megszállta területen laktam, gyerekek titkon sokszor felirták egy-egy ház és kerítés falára: Jón! — Horthy — Jón! Nekem mindég összeszorult ilyenkor a torkom és magam alá

Rózsavölgyi, Nádor és Csárdás Karácsonyi Album

Kapható:
Végh Kálmán
könyvkereskedésében (Fő-tér 8. szám).

Városi közgyűlés. Az elmúlt szerdán rövid tárgysorozatu közgyűlésre jöttek össze a városatyák Olay Gyula városi tanácsnok elnöke alatt. A bejelentések során a polgármester megemlékezett az elmúlt hetek történelmi jelentőségéről, majd rátért a közgyűlés a tárgysorozati pontok letárgyalására. A város mozgóképszínháza után kivettelt beruházási hozzájárulásra költségvetési hitelt biztosított. Horváth László városi jogügyi tanácsnok személyében választotta meg 1939. évre is a polg. mest. helyettes. Elek Károly karnagyjelölt részére tanulmányi, Ipacs Gyuláné részére gyógykezelési segélyt állapított meg. Letárgyalta a város 1938. évi pótköltséglőirányzatát, valamint az 1938/39. évi inszenyhibitó tevékenység költséglőirányzatát is, amely mindenben a múlt évi keretek között mozog. Tudu-

másul vette Salgótarján m. város legtöbb adófizető képviselőtestületi tagjainak 1939. évi névjegyzékét, mely szerint kimaradnak a képviselőtestületből: Fabiny Henrik, Buczkó Gábor, Herczog Ede, Révay Sándor, Tarнай Kálmán, Mayer Vilmos. Új tagok lesznek: Krajcsovits Gyula, Löwy Béla, Kiss Lajos, Panyi Sándor, Bodó Lajos, Kovács Nándor. Néhány kisebb jelentőségű ügy letárgyalása után a közgyűlést az elnökölő Olay Gyula v. tanácsnok berekesztette.

A Szent Erzsébet Nőegylet felvidéki akciójára folytatatosan a következő adományokat vette és nyugtázza: Fülöp Sándor 2 P., Névtelen magyar 1 50 P., Traum Péter, öz. Petonszky Lászlóné, Nagy Béláné és Klubez Pál 1—1 P. Fogadják a nemes adakozók az egyesület vezetőségének legbálsabb köszönetét.

képztem a győztes hadvezért, aki jön fehérlő lován és elüzi a szörnű viziót, amiben élünk.

Most, mikor a boldogságtól mámoros, síró-kacagó magyar Kassa diadal-kapuja alatt, a magyar honvédség élén megjelent álmain vezére: Horthy Miklós az országgyarapító, — nem tudom mi ment bennem végbe.

Imádkoztam-e, álmódtam-e? Csak éreztem, hogy sok-sok évvel ezelőtt, ott vagyok két kis fiammal a csehmezszálta Rimaszombataban, kimondhatatlan vágy él szívemben a magyar föld után és egy szürke kerítésen összeszoruló torokkal olvasom: Jönl Horthy! Jönl Ez most való-ság! Minden magyar személfénye, a Kormányzó Ur Ófömlétsósága bevonult a viszszerzett ősi magyar földre és hozta magával nagy Rákóczi városába a világ legdrágább, leggyönyörűbb hadseregét — a magyar honvédeket.

Eljött, hogy magyar levegőt engedjen be a dóm kriptájába, eljött, hogy beszámoljon a nagyságos Fejedelemnek és bemutatssa szívünk katonáit.

Zsárlók tengere hajlik meg a nagy vezér előtt. Harangzúgása vegyül a kormányfő hangja: „Az álom valóra vált.”

Virágzónyegen járnak már Horthy katonái.

Csicsergő gyermeki hang — zokogó anyai szó; sokat szenvedett, de husz évben meg nem tört, hú magyar köszönő-léje és a Hymnus hangjai csodálatos harmóniában szállnak az ég felé. Sok száz diszmagyarba öltözött gyönyörű kassai lány és asszony közeledik. Mintha nem is eső áztatta földön, felhőkön lebegve jönnének átszellemült arccal, hódolni — a legelső magyar asszonyoknak.

Az eső esik, de nem érezzük, — csak örömkönnövek hullása ez. Nem fázik senki. . . A lüzös nagy szeretet oly melegen ölel körül mindanyujunkat.

Kassán, a bevonulás alatt mindenki imádkozott. Nagy világosság támadt mindenki szívében. Hát ezért volt! Ezért mérte ráns a mindenható Isten ezt a husz éves szenvedést, hogy fogékonyak legyünk erre a mérhetetlen nagy örö-műnpre.

Hogy életünk minden percében érez-zük, milyen kimondhatatlan boldogság az — magyarnak lenni.

Igy láttam én a kassai bevonulást. De most már elhagyjuk az ünnepeket—ujjongó várost.

Hosszu ut van még előttünk. Lászn a sötét este lesz. Egyre jobban csendesedik a sok elshabnó boldog kis falu. Közeledünk hazafelé, de az éjszaka-ba még sokáig integet utánunk millió

éggövel kivilágítva, mint egy isteni üzenet — a füleki vár. . .

Fáradt, zúgó fejlel félig már alszom. A motorzúgásban egy régen elfelejtett gyermekkori verset hallok mindég —ujra.. ujra. . .

Tudjátok-e, mi a haza? Mindnyájunknak szent bölcsője, Óseinknek pihentető Szép virágos temetője. Mindnyájunknak édes anyja, Hiven őlel kebelére. . . Erte éjjünk, ha kell haljunk! Áldás minden poszméré! — Bárhová visz szerencsétek, Ezt a hazát szeressétek!

Előadás alatt és után mindenki a szemét törülgette. Majd a szűnni nem akaró éljenzés és taps után az acélgyári kamarazenekar magyar nótákat játszott.

Nagy Béláné Garay János: Egy ma-gyar hölgyhöz című költeményét adta elő nagy sikerrel.

Öz. Zemplényi Lászlóné Iván Gi-zella: a Magyar Asszonyban megjelent időszeri cikkét olvasta fel nagy érdeklődés mellett.

Utána dr. Förster Kálmáné elnök szólaft fel ismét és a meleg köszönő szavak után indítványokat terjesztett a taggyűlés elé:

Általános helyeslés és lelkes éljenzés közzött indítványozta, hogy vitéz Horthy Miklósné Fömlétsósága Asszonynak és vitéz Imrédy Béláné kegyelme asszonynak üdvözölő táviratot küldjön a mai taggyűlés. Dr. Soldos Béláné szívbemarkoló előadása pedig teljes egészében az üles jegyzőkönyvébe kerülhessen.

A Hymnus imádságos akkordjaival fejezte be az acélgyári kamarazenekar a gyönyörű és a jelenlévőkben maradó hatást kiváltó Manz taggyűlést.

A terem teli zöddel való disztését vitéz Jónás Ödöné végzte a töle meg-szokott gondallal és izléssel.

A taggyűléssel kapcsolatban a szomszéd teremben „Manz” kézimunkákból kiállítás volt, amely a legnagyobb elismerést váltotta ki gyönyörű népművészeti mintáival és gondos munkájával, ami Milassy Mária és Cila tudását és izlését dicséri.

Külön meg kell emlékeznünk arról a pártatlan előzékenységről, amely a taggyűlés iránt az acélgyári igazgatósága részéről volt mindenben tapasztalható.

Taggyűlés után a megjelentek nagy-része a Manz kedves vendégei tiszteletre az acélgyári kasszinó díszes és barát-ságos termeiben közös vacsorára ültek össze.

Levente ünnepség Losoncon.

Bensötétes meleg ünnepség zajlott le Magyarország fömlétsósági kormányzójának névnapján Losoncon a tüzéségi laktanya lovardájában, ahol a Nógrád-Honti leventék diszszakaszai mutatkoztak be felvidéki testvéreiknek. Megjelent az ünnepségen dr. Soldos Béla főispán és dr. Baross József alispán is. Ott volt Ballasagyarmat város polgármestere Horváth Sándor és Salgótarján képviselőle-tében Horváth László polgármesterhelyettes és Losonc város katonai és polgári hatósá-gai. Az ünnepi beszédek a leventeintézményben rejlő nemzeti erőt és hazafias szellemet emelték ki, a fogadalmak pedig emellett az erő és hazafias szellem melletti büszéget. Átadta a diszszakasz a losonci ifjuságnak a főispánné ajándékát: egy értékes ezüst kürtöt és az alispánné ajándékát: egy díszes selyemzástól is. A leventék díszmenetével ért véget ez a le-venteintézmény népszerűségét célzó és azt jól szolgáló bemutatkozás. A várme-gyei díszszakaszban Salgótarján fia i résztvettek.

Karácsonyi vásár. A Salgótar-jáni Evangélikus Nőegylet és Evangéliumi Letányegylet 1938. évi december hó 10 és 11-én szombaton és vasárnap az Acélgyári Olvasóegylet nagytermében ka-rácsonyi kiállítást, vásárt rendez, amely saját készítményű, kiváló minőségű olcsón árusított praktikus kézimunkák, játékokba, játékszerek, dísz tárgyak ke-rülnek kiállításra és eladásra. Megnyitás 10-én szombaton d. u. 5 órákor rövid műsorral. Gyermekünnepély vasárnap d. u. 3 órákor. Műsoros est vasárnap este 7 órákor. Belépődíj nincs. Állandóan meleg tea. Olcsó virsli. Nyitva mindkét nap este 10 óráig. Különleges udonság: A szombat 5 órákor és vasárnap 3 órákor bemutatásra kerül 70 gyermek-ből épült élő karácsonyfá énekkar ki-sérreltel. Speciális vonalazású cicakötények stb. stb.

Karácsonyi vásár. Mint előző számunkban már jelezttük, a *zagyvapál-falvai röm. kath. leánykör* tagjai decem-ber 17 és 18-án karácsonyi vásárt rendez-nek a pálfalvai bányatársulati elemi isko-lóban. Karácsonyi ajándékait mindenki ott megveheti egészen olcsó áron, mert szebb-nél-sebb babák, kiötmött állatok (mackó, kutya, nyul, Bonzó, stb.), babakonyhák és szobák, burtorok, fából készült lüzölő-, teher- és személyautók, repülőgép, kocsi, huszár, faállatok, továbbá kivartható ké; ek, festőkönyvek, kirakó játékok között vá-loghat gyermekei számára. De a felnöt-tek részére is találunk apró figyelmességeket, mint: rafiakosarakat, zsebkend-őket, horgolt, sárközi- és ollóztott vit-rinterítöket, finom gallérokat, varródoboz-okat, különböző magyaros témájú levelezőlapokat. Ezenkívül bemutatnak izléses és magyaros terítéstdisztést s a vásár tar-tama alatt, mindkét napon át sütemény-nyel, teával és virslivel is szolgálnak. A leánykör tagjai a vásár változatos és bősé-ges anyagán kívül előzékeny kedves ki-szolgálásukkal is minden elfognak kö-vetni, hogy a látogató közönség vétel-kényszer és belépődíj nélkül jól érezze magát s hogy nemes céluk: a felvidéki és a helybeli szegények számára minél szebbé és örömeletesebbé tessék a ka-rácsonyi ünnepeket. A vásár 17-én dél-után 3 órákor nyílik meg és 18-án este zárul. Villamos közlekedés minden irány-ból biztosítja lesz.

A temetőben levő ravatalozó f. hó 12. től kezdve használatba vehető. Egyelőre nem általános kötelezettségű.

Kötégyas butorozott különbejár-tu szobák keresek január 1-re. Lehe-tőleg az utjelepen, vagy annak környékén. Cim a kiadóban.

Keresek teljesen különbejárta butorozott szobát, a város közepe táján. — Szíves megkeresést hétélf estig „szoba” alatt kiadóba kérek.

Kiadó 2 szoba előszoba jan. 1-től a Losonci utcában.

Emlékezzünk!

Most 24 éve, 1914 december 4-e és 11-e között vívták meg csapataink a győzelmes limanovai csatát. Itt nincs hely-lyünk a válságokban bővelkedő csata és ennek keretén belül a magyar csapatok hőstetteinek részlete ismeretelésére. Csak arra szorítokunk, hogy felsoroljuk a csa-talér gyűjtőpontjában küzdő és a csata

sorsát eldöntő magyar ezredek. A kö-vetkezők voltak:

A 10. lovas hadosztályhoz tartozó soproni 9., székesfehérvári 10. és a jász-kun 13. huszárezred, valamint a hadosz-tályhoz beosztott szegedi 3., honvéd hu-szárezred 2. százada, a kassai 5. honvéd huszárezred géppuskás osztaga és a nagy-kanizsai 20. honvédek 1. százada, a kas-sai 39. gyaloghadosztály kassai 9., miskolci 10., munkácsi 11. és besztercebányai 16. honvédgyalozred. Az erdélyi 38. honvéd gyaloghadosztályhoz tartozó marosvásárhelyi 22. nagyszzebeni 23. és bras-sói 24. honvéd gyalozred, a kombinált honvéd gyaloghadosztály 300., 301. és 302. honvéd gyalozred.

A csata megívása alatt harcok dul-tak a Kárpátokban, valamint a Krakkótól északra eső területen is. Ezekből az aláb-biakban közlünk néhány részletet.

1915. decemberében ebben a heté-ben ért véget a 4. Isonzó csata. Ugyan-akkor a balkáni hadsintéren megkezdőd-tek az előkészületek Montenegro megbő-bídtására. Ennek során vitt véghez Kor-mányzó Urunk egy nevezetes haditettét a montenegrói tengerparton.

Egy évvel később 1916. decembe-rében első hetében tette le a legyvert Szávós Sándor huszárezredes csapatai előtt a román Czerna-külfömlétny. Közben a dunai flottillának is volt alkama arra, hogy kitűnjék. Lássuk most naponként a legnevezetesebb eseményeket.

1914. december 4-én az Orosz Len-gyelországból harcoló budapesti 32. gyalozred hosszú, hullámzó és elke-redeget küzdelem után felsőbb parancs nélkül megharagta a vért áztatott bor-nyóval magaslatoakat, azt gyönyörű len-dülettel elragadta az oroszoktól, mi-közben 700 orosz elfogott és 4 géppus-kát zsákmányolt. December 4-e lett a 32-esek érzendnapja.

A Kárpátokban ezen a napon a debreceni 3-as honvédek 1. százada és 1. géppuskás osztaga Nagybereznye köz-zegett foglalta el az oroszoktól és ezek-nél kétszer is megismételt ellentámadá-sát verte vissza.

Szerbiában a belovári 16. gyaloz-redben szolgáló Benkó Márton sza-kaszvezető vakmerőn meglámdta rajá-val a sokkal erősebb szerbeket. Benkó halálós sebet kapott. De még utolsó szá-vaival: „Legények előre!” is harcra bu-dította embereit. Előjárói a magyar kato-naerénynek hódoltak, amikor halála után az arany vitézségi éremmel tüntették ki.

Szerbiában történt ezen a napon, hogy a szerbek bekerítették a belo-vári 16. gyalozred egyik századát. Am a század elszántan védekezett. Több szerb rohamot kivédett. Közben a század elvesztette parancsnokát. Valamennyi szakszparancsnokával együtt nemkülön-ben álományának 60 százalékát. A helyzet tehát igen válságos volt. Ekkor Horváth Antal tart. zászlós vette át a század vezetését. Addig védekezett, míg a szerbek a támadásokat be nem szűn-tették. Ekkor ő maga ment neki a szer-beknek, hogy keresztül vágja magát. Vállalkozása sikerült, a század maradvá-nya megmenekült. Horváth zászlós ju-talma az arany vitézségi érem lett.

Ugyancsak december 5-én rohamta meg HORTHY MIKLÓS sorhajókapitány a „Novara” cirkálóval, a „Pandur”, „Tu-rul” és „Waradiner” torpedórombolóval

és három torpedónaszáddal San Giovanni di Medua montenegrói kikötő, arra a hírre, hogy oda nagyobb hadianyag és élelmiszer szállomány érkezett be. A parti útegek heves zúzálása ellenére sikerült Horthy kis hajóhadának a kikötőbe hatolni, majd jól célzott lövésekkel három szállítóegységet és öt vitorlást elszelvényezni, egy gőzöst és tíz vitorlást felgyújtani. A vállalkozás során a „Varasdner” meglepett és el is súlylyesztett a Bojana torkolatánál egy francia buvárszázdot.

A vázolt hadivállalat a Mária Terézia rend képtalanjának megítélése szerinti jelentékenyen hozzájárult Montenegró kiélezéséhez és legyőzéséhez. Ez volt az egyik haditejt, amiért a Kormányzó Ur Ölméltósága megkapta a Mária Terézia rendet.

Egy évvel később, 1916. december 5-én tette le a 10. zászlóalj 1. lovas század és 6 üteg erejű román Cserna-küli nitmény Szivós ezredes zászlóaljai előtt a foglyot. Szivós csapatai közül különösen derekasan veredtek ebben a hadjárásban a győri 19. vadász és a nagykanizsai 48/VI. zászlóalj, valamint a soproni 76-osok egy százada.

E napon vonult be Szinaiba a főmósi szoros felől győzelmesen előretört 51. honvéd gyaloghadosztály.

1914. december 6-án a szerbiai visszavonulás alatt számos magyar csapat vitt véres utóvédharcokat. Így például a kecskeméti 38-asok III. zli-ának egy cseh zászlóaljja kellett a Bukva magaslattal adóig tartani, míg csak írásbeli parancsot a visszavonulásra nem kap. A tulerőben lévő szerbek ismételt támadásának hatása alatt a csehek cserben hagyták a magyar szomszédait. A magára maradt magyar zli azonban — noha veszteségei a csehek megselezése és a fokozott erejű szerbek rohamok következtében megnövekedtek, bevárta az írásbeli parancsot.

1914. december 7-én a Karakkótól északra barcoló kaposvári 44-esek Öss István nevű törzsmestere bősies küzdelemmel akadályozta meg, hogy elszigetelt helyzetbe kerüljön zli-át az oroszok oldalba támadják. Oldalvédi feladatát úgy végezte, hogy még el is fogott 40 oroszot, meg is kapta az arany vilézési érmét.

Ezen a napon a 4. huszárezredet hagyta cserben a szomszédos cseh dragonos ezred. Együtt kellett volna védeniük az Orosz Lengyelországban fekvő Auguszínov községet. A dragonosok azonban puskalövés nélkül hagyták el állásukat. A huszárokat ezért az oroszok oldalba, sőt hátra is támadhatták. Am a 4-es huszárok Janky Kocsárd ezredes vezetés alatt minden támadást visszavertek és állásukat mindvégig megtartották.

A szerbiai hadszíntéren honvéd csapatok visszavonulását fedezte Maklár Béla tart. tüzér hadnagy két ágyúval és olyan hatással, hogy az üldöző szerbek visszavonultak. Maklár ezért a tiszti arany vilézési érmét kapta.

1914. december 10-én az orosz hadszíntéren intézett a munkács 65. gyalogezred Miechowice magaslattal támadást. Az egyik századot Erős János tart. zászló vezette. Mikor rohamra került a sor, százada élén ő nyomult be elsőnek a faluba és rögtön 76 foglyot küldött hátra. A roham folytatólagos a század még több mint 700 foglyot ejtett, köztük egy dragonyot és két tisztet. Erőnek, a század bátor parancsnokának volt köszönhető, hogy győzelmet aratott. Az arany vilézési-éremmel tüntették ki.

APOLLO MOZGO STARJAN

December 10, 11 és 12-én. Szombaton este 7 és 9 óra. Vasárnap d. u. 3, 5, 7 és 9 óra. Hétfőn este 7 és 9 óra.

A ZSARNOK

Főszereplő: HARRY BAUR.
Híres német film a szomszédok bevonulása a visszacsatolt Felvidékre.

December 13-án. Kedden este 7 és 9 óra.

A frakkos sátn.

Főszereplők: Anna May Wong, Gál Patrick és Akim Tamiroff.

December 14. és 15-én Szerdán és Csütörtökön este 7 és 9 óra.

Veszedelem Életkor.

Csak felnőtteknek! Szereplők: Huguette Duflos és Jean-pierre Aumont.

Nyomatott: „A MUNKA”-nyomdában, Salgótarján.

SPORT

NBB.

SBTC—Cs. MOVE 4:2 (0:1)

Csepelen kettő nullás veszésre állás után nyerte meg a meccset az SBTC, így az eredményt igen nagyra értékelhetjük. Két csepeli gól után Lackó és Jenőli egyenlítették, sőt Jenőli és Lukács II. új góljai megszerezték a 2 pontot.

Észak I. o.

Az ujabban magát megemberelő PBÜSE Hatvanban veszésre állás után megérdemelten verte a HVSE-t 4:3 arányban.

Salgóbánya kudarcai Miskolcon folytatódott, ahol óriási nyomás után a MAFC csak 2:1 arányban győzött ellene.

Gyöngyösön a fejlettebb labdakészlettel és helyzetkedési érzékkel játszó SBTC 3:2 arányban verte a GyAK-ot.

A labdarúgás játékszabályai kérdésekben és feleletekben.

A Nemzeti Bajnokságot folyó őszi versengés végéhez közeledik, véget érnek az alosztályi vetélkedések is, befejeződött az őszi idény a salgótarjáni csoportban, a Salgó-Serleg Csoport egyesületei is megkezdtek téli pihenőjüket. A téli hónapokat kell fehasználni arra, hogy a sport gyakorlati művelése mellett az elmélet is lankadalan erővel szolgálja az előrehaladást. Szükségessé teszi ezt az a nagy fejlődés, amely a Salgótarján és környéke sport életében tapasztalható. A sportnak helyes uton tartását semmi más nem bizonyíthatja, mint a szabályok előírásának és szellemének tökéletes ismerete, a sport-szerűség tisztaságának megőrzése. Minden héten három szabálykérdés fog megjelenni, a következő héten közöljük a feleleteket és az azokkal kapcsolatos hivatalos döntvényeket, magyarázatokat. Megtaláljuk ebben a kérdés-felelet sorozatban a szabályszerű méreteket, a szabályok fontos részeit és azokat a pontokat is, amelyek felett oly sokat és legtöbbször fölöslegesen vitázunk. Olyan általános ismert szabályokról lesz többnyire szó, amelyek megválaszolására egyesületi vezetők, játékosok és futbalmérkőzések állandó látogatói számára nem okozhat nagyobb fejtörést. Meggyőződésem, hogy ez valóban a sportot szolgálja, a labdarúgás szabályainak, elméletének gyakorlását, amely alkalmas a testnevelés kultuszát a labdarúgók és sportrajongók figyelmébe belevinni és ott ébren tartani. Jóindulatiabban ajánlom az egyesületi vezetőknek, hozzáik tudomásukra a játékosoknak a kérdéseket és vitassák azokat a klubhelyiségekben. Akkor nem fog előfordulni, hogy a játékos, mert nincs teljesen tisztában a játékszabályokkal, olyat kövessen el, amely hátrányba hozza csapatát, pl. megérténi, hogy a játékos, leszálláson lévő társához rugja a labdát, vagy a szabadrugást rugó, anél-

kül, hogy rajta kívül valaki érintené a labdát, méggyeszer bele rug. Kevesen tudják azt is, hogy kapurugásnak, sarokrugásnak és partidobásnak nincs off-side! A cél: a labdarúgás sportunk fokozatosan tisztítottat való keresztülvívése. Ez a tisztított egész le a kiforomlás közben rápatadt salakot, hogy maradéktalanul elvezessék mindazok, akiknek, meggyőződése, hogy a futball nemcsak ép testet, de nemes leiket is kíván Szolgálaton ezen szárnypórbálgatás lépcsőfokul azon az uton, amelyen haladnia kell a egyetemes labdarúgásportnak, hogy betöltsse hitvátsát: a test fejlesztését, a lélek nevelését, a szellem nevelését.

1. Hány játékosal lehet megkezdeni a játékot

a) az első félidőben?

b) a második félidőben?

2. Mi az ugynevezett előszabály?

3. A szélső a kiadott labdával kapura tör. A hátré támad, de a szélső gyorsabb. Mikor a hátré látja, hogy nem éri el, el akarja gáncsolni. A szélső ügyese kikerüli a hátré lábát, de a tempó veszteség következtében a labdát már nem éri el, amely túlhaladja az alapvonalat. Mi az itélet? **Ló. Mi.**

Játékezőtővizsga Salgótarjánban. F. hó 10-én, szombaton délután 2 órakor a Magyar Labdarúgó Játékezőtő Testület Északmagyarországi Alosztályi játékezőtővizsgát tart. Jelöltek: Bakó Gyula, Gailó István, Gémesi László, Guitmann Sándor, Hoffmann Imre, Jakab Ferdinánd, Keszeli Ferenc, Kähr Béla, Kopp Sándor, Márkus István, Mátyus László, Németh Béla, Szentgyörgyi József, Szilika Andor, Táborhegyi János, Takács Béla, Wahlkamp Lajos, Virosták Lajos. Iljúsági jelölt: Lówy Mihály.

Hirdessen!

A Munka

politikai hetilapban!!!

Bányamozgók híre. A baglyas-aljai és pálfalvai bányamozgók december hó 11-én, vasárnap, három-három előadás keretében ismét egy igen bájos magyar filmmel kedveskednek közönségüknek, amikor is bemutatják Kanizsai József pompás vigjátékát: a PILLANATNYI PÉNZZAVAR-t, Erdélyi Mici, Kabos Gyula, Szelezcky Zita, Báthly Lajos, Bilicsi Tivadar, Salamon Béla, Dénes György, Dajbukát Ilona és még több elsőrangú magyar filmszínésszel a főszerepekben. Kiegészítéssel: „A tenger mélyének titkai” c. kulturfilm, „A három hölgye” c. színes rajzfilm, valamint a Paramount és Magyar világhíradók.

Máv hír. Közöljük, hogy 1. évi november hó 28-ától határidővel kezdődőleg az alábbi vonalokon a menetrendbe befektetett személyszállító vonatok közül csak az alább felsorolt személyszállító vonatok fogják közlekedni: 1) Rimaszombat-Osgyáni vonalon: 6022—6027, 6024—6023 és 6026—6021.

2) Losonc-Gácsi vonalon: 6312—6317, 6324—6313 és 6318—6321 sz. vonatok. 3) Pelsőc-Jolsvai vonalon: 7732—7737, 7722—7725 és 7738—7721. sz. vonatok. 4) Pelsőc-Kuntapolca vonalon: 7830—7827, 7824—7821 és 7828—7831. sz. vonatok. 5) Szepsi-Ferenctelepi vonalon: 8522—8525 és 8538—8529. sz. vonatok. 6) Sátoraljaihely-Legényealsó-mihályi vonalon: 4017—4020, 4027—1622, 4013—4018 és 4011—4028. sz. vonatok. A menetrendek állomásainkon ki vannak függesztve.

Meghívó

A Salgótarjáni Casinó 1938. évi december hó 20-án d. u. fél 7 órakor, Salgótarjánban, a casinó helyiségében tartandó

Rendkívüli közgyűlésére.

Tárgyszózat:

- 1.) Előnk megnyitása.
- 2.) Igazgató jelentése.
- 3.) Tisztikar és választmány lemondása — elnök kivételével.
- 4.) Új tisztikar és választmány válsztása a módosított alapszabályoknak megfelelően.
- 5.) Indítványok.

Indítványok az alapszabályok értelmében a közgyűlést megelőzőleg 3 nappal az igazgatóhoz nyújthatók be.

Bécsi s. á. alnök.

Nógrád és Hont k. e. e. vármegyei alispánja.

17504/1938. szám.

Pályázati hirdetmény.

Nógrád és Hont k. e. e. vármegyeiben a m. kir. Belügyminiszter ur 93836/1938. III. a. számú intézkedésével betölteni engedélyezett egy (1) díjas vármegyei közigazgatási gyakornoki állásra a V. Ú. Sz. 2. §-a, illetve az 1929. évi XXX. tc. 68. §-ának 3. pontja értelmében országos pályázatot hirdetek.

Az álláshoz megkívánt elméleti képesítést az 1929. évi XXX. tc. 6. §-a írja elő, javadalmasát pedig a hivalkozott törvénycikk 69. §-ának 11. bekezdése, illetve a 3700/1932 számú M. E. és a 62.737/1932 számú B. M. rendelet határozza meg.

A pályázati kérvényhez a következő okmányok csatolandók: 1. A tudományterületen szerzett jogi vagy államtudományi tudori vagy a közigazgatás-tudományi karon a közigazgatási szakosztály elvégzése után szerzett közigazgatás-tudományi tudori oklevél vagy annak hiteles másolata.

2. Érettségi bizonyítvány.
3. Egyetemi vagy jogakadémiai lelkékönyv.
4. Életrajz (curriculum vitae).
5. Születési anyakönyvi kivonat.
6. Katonai szolgálat teljesítését igazoló irat.
7. Hatósági erkölcsi bizonyítvány.

Nógrád és Hont k. e. e. vármegyei szolgálatban álló tisztviselő pályázati kérvényüket okmányokkal felszerelni nem tartoznak.

A pályázati kérvényeket dr. Söldes Béla főispán ur Ömeltőségéhez címezve legkésőbb 1938. évi december 21-én déli 12 óráig pályázók az alispáni hivatalba annál is inkább adják be, mert a később érkezett kérvények ügyeembe vehetők nem lesznek.

Balassagyarmat, 1938. december 1.

Baross alispán.

Árverési hirdetmény.

A Salgótarjáni Takarékpénztár képviselettel tulajdonos közhírré teszi, hogy mindazon zálogtárgyak, melyek zálogház üzemében elzálogosítva lettek és amelyek kiváltási határideje 1938. évi szeptember hó 10-én lejárt és az árverés napjára sem kiváltva, sem megújítva nem lesznek 1938. évi december hó 14-én délután 2 órakor, szükség esetén folytatva 1938. évi december hó 15-én délután 2 órakor kezdődő nyilvános árverésen a zálogház üzemhelyiségében el fognak adni.

804/1938 vht. szám.

Árverési hirdetmény.

Dr. Veres Béla ügyvéd által képviselt Phylaxia Szérumtermelő Rt. írásv. btr. 74021 1646 és járulékaik erejéig a stárján kir. járásbíró 1938. évi 1609 sz. végzésével elrendelt közigazgatási végrehajtás folytán végrehajtást szenvedő 1938. évi június hó 11-én lefoglalt 1200 P. becsértékű ingóságokra a stárján kir. járásbíró 2686/1938 sz. végzésével az árverés elrendelése, annak végrehajtást szenved. Karancsberényben leendő megtartására határidővel 1938. évi december hó 16. napjának délután 3 órájára tüzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt teheneiket a egyéb ingóságokat a legtöbbet igérőnek készpénzfizetés ellenében el fogom adni.

Salgótarján, 1938. november hó 21-én.

Török Gyula kir. bírósági végrehajtó.

805/1938 vht. szám.

Árverési hirdetmény.

Kir. Kincstári Jogügyi Igazgatóság által képviselt M. kir. Kincstár és csatl. t. u. javára 337 P. tőke és több követelés és járulékaik erejéig a bpesti közp. kir. járásbíró 1937. évi 47838 sz. végzésével elrendelt közigazgatási végrehajtás folytán végrehajtást szenvedő 1938. évi január hó 28-án lefoglalt 1800 P. becsértékű ingóságokra a stárján kir. járásbíró 326/1938 sz. végzésével az árverés elrendelése, végrehajtást szenved. Bocsárdaliputlon leendő megtartására határidővel 1938. évi december hó 16. napjának d. u. 11 órájára tüzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt teheneiket a egyéb ingóságokat a legtöbbet igérőnek készpénzfizetés ellenében, esetleg becsérték alól is — de a kikiáltást ér kifizetésével alacsonyabban nem — el fogom adni. Azon ingóságokra, amelyeknek a kikiáltást ér egyenlő pengő felől van, az 5610/931. M. E. számú rendelet értelmében csak azok árverésbennek, akik a kikiáltást ér egyttzedrészt bantapendül levezik.

Salgótarján, 1938. évi november hó 21-én.

Török Gyula kir. bírósági végrehajtó.

Nyomatatlajdonos: Végk Kálmán.